

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 9 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 3 de Teruel – Spania) – XZ/ Ibercaja Banco, SA

(Cauza C-452/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Contract de credit ipotecar – Clauză de limitare a variabilității ratei dobânzii (clauză-„prag”) – Contract de novație – Renunțarea la acțiunile în justiție împotriva clauzelor unui contract – Lipsa caracterului obligatoriu]

(2020/C 287/02)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 3 de Teruel

Părțile din procedura principală

Reclamantă: XZ

Pârâtă: Ibercaja Banco, SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca o clauză dintr-un contract încheiat între un profesionist și un consumator al cărei caracter abuziv poate fi constatat pe cale judecătorească să poată face obiectul unui contract de novație între acest profesionist și acest consumator, prin care consumatorul renunță la efectele pe care le ar presupune declararea caracterului abuziv al clauzei respective, cu condiția ca această renunțare să rezulte dintr-un consimțământ liber și clar al consumatorului, aspect a cărui verificare revine instanței naționale.
- 2) Articolul 3 alineatul (2) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că se poate considera că o clauză a unui contract încheiat între aceștia sau de remediere a consecințelor caracterului abuziv al acestei alte clauze nu a făcut ea însăși obiectul unei negocieri individuale și, dacă este cazul, poate să fie declarată abuzivă.
- 3) Articolul 3 alineatul (1), articolul 4 alineatul (2) și articolul 5 din Directiva 93/13 trebuie interpretate în sensul că cerința transparenței care revine unui profesionist în temeiul acestor dispoziții implică faptul că, la momentul încheierii unui contract de credit ipotecar cu o rată a dobânzii variabilă, care stabilește o clauză-„prag”, consumatorul trebuie să fie în măsură să înțeleagă consecințele economice care decurg pentru el din mecanismul rezultat din această clauză-„prag”, în special datorită punerii la dispoziție a informațiilor referitoare la evoluția trecută a indicelui pe baza căruia a fost calculată rata dobânzii.
- 4) Articolul 3 alineatul (1) coroborat cu punctul 1 litera (q) din anexă, precum și articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretate în sensul că:

- clauza prevăzută într-un contract încheiat între un profesionist și un consumator în vederea soluționării unui litigiu existent, prin care consumatorul renunță la valorificarea în fața instanței naționale a pretențiilor pe care le ar fi putut valorifica în lipsa acestei clauze, este susceptibilă să fie calificată drept „abuzivă”, în special dacă consumatorul menționat nu a putut dispune de informațiile relevante care să îi permită să înțeleagă consecințele juridice care decurgeau pentru el;
- clauza prin care același consumator renunță, în ceea ce privește litigiile viitoare, la acțiunile în justiție întemeiate pe drepturile pe care le are în temeiul Directivei 93/13 nu îl obligă pe consumator.

(¹) JO C 381, 22.10.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 9 iulie 2020 – Republica Cehă/Comisia Europeană

(Cauza C-575/18 P) (¹)

(Recurs – Resurse proprii ale Uniunii Europene – Răspunderea financiară a statelor membre – Cerere de scutire de la obligația de punere la dispoziție a resurselor proprii – Acțiune în anulare – Admisibilitate – Scrisoare a Comisiei Europene – Noțiunea de „act atacabil” – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Protecție jurisdicțională efectivă – Acțiune întemeiată pe îmbogățirea fără justă cauză a Uniunii)

(2020/C 287/03)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Recurentă: Republica Cehă (reprezentanți: O. Serdula, J. Vlácil și M. Smolek, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial M. Owsiany-Hornung și Z. Malůšková, ulterior Z. Malůšková și J.-P. Keppenne, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Țărilor de Jos (reprezenți: M. K. Bulterman, C. S. Schillemans, M. L. Noort, M. H. S. Gijzen și J. Langer, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Republica Cehă suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 408, 12.11.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 9 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Paris – Franța) – Santen SAS/Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

(Cauza C-673/18) (¹)

[Trimitere preliminară – Medicament de uz uman – Certificat suplimentar de protecție pentru medicamente – Regulamentul (CE) nr. 469/2009 – Articolul 3 litera (d) – Condiții de acordare a unui certificat – Obținerea primei autorizații de introducere pe piață a produsului în calitate de medicament – Autorizație de introducere pe piață a unei noi puneri în aplicare terapeutice a unui principiu activ cunoscut]

(2020/C 287/04)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Paris